УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА
WWW.UNILIB.RS

НАРОДНА СКУПШТИНА

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ О РАДУ СРПСКЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ЗА ВРЕМЕ СКУПШТИНСКОГ РАДА

ПРЕТПЛАТУ ПРИМА
КРАЉЕВСКО-СРПСКА ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА

ЦЕНА ЈЕ ЛИСТУ:
ЗА СРБИЈУ . . . . . 6 дин. МЕСЕЧНО
ОД ЈЕДНОГА БРОЈА . . . . . 0·40 дин.
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ ПОШТАНСКОГ САВЕЗА 15 дин. МЕСЕЧНО

УРЕЂУЈУ СКУПШТИНСКИ СЕКРЕТАРИ:
РАНКО ПЕТРОВИЋ, ДОБРОСЛАВ РУЖИЋ, ЉУБ. П. ЋИРИЋ.

БРОЈ 44 СРЕДА 23 ЈАНУАРА 1891 ГОДИНА I

42 САСТАНАК

21 јануара 1891 год. у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПОТПРЕДСЕДНИК
Димитрије Катић

СЕКРЕТАР
Лука Лазаревић

(НАСТАВАК)

Потпредседник — Све ове молбе и жалбе упућују се одбору за молбе и жалбе.

Изволте чути предлоге посланичке.

Секретар Љ. П. Ћирић чита:

Народној Скупштини

Из разлога:

1, Што је срез ресавски (окр. Моравског) уједињен са бив. срезом деспотовачким, један од највећих срезова, те зато народ истога, трпи у обављењу послова код среске власти, јер има прилика и случајева доказаних да извесни предмети, на којима се ради, и који се повлаче од пре 10—15 година, и данас нису свршени.

2, Што је даљина села планинских, од средишта — (Свилајинца), као среског места, местимице по 8—10 сах., те народ бив. среза деспотовачког и у томе много трпи, одлазећи по овом далеком путу среској власти.

3, Што је релативно ближа присутност власти местима, нарочито планинским, увек добро дејствовала на истребљење зла или гоњење злочинаца: хајдука, јатака и т. д., те је лична безбедност и имовина свагда боље обезбеђена овом присутношћу власти, дакле: из разлога *економних*, не мање и разлога: *личне и имовне безбедности*, част нам је предложити следећу измену и допуну члана 3-ег VI под 4 зак. о администрат. подели, која има гласити овако:

4. Ресавски срез (Свилајнац) 1, Свилајнац; 2, Бобова; 3, Луковица; 4, Приштинац; 5, Војска; 6, Гладна; 7, Мачевац; 8, Радошин 9, Бресије; 10, Гложана; 11, Црквенац; 12, Грабовац; 13, Дубље; 14, Витежево; 15, Дубница; 16, Куприновац; 17, Ђуринац; 18, Роанда; 19, Рочевац; 20, Селлајзи; 21, Суботица; 22, Врган; 23, Јасеново; 24, Тропоња.

4 а,) Деспотовачки срез (В. Поповић) 1, Глоговац; 2, Дражмаровац; 3, Дтбока; 4, Исаковац; 5, М. Поповић; 6, Вељајка; 7, Буковац; 8, Виране; 9, Витанци; 19, Деспотовац; 11, Двориште; 12, Жидиље; 13, Језеро; 14, Ковапица; 15, Пањевац; 16, Поповњак; 17, Ресавица; 18, Стењевац; 10, Јеловац; 20, Липовица; 21, Слалаја; 22, Стрмостен; 23, Багејинац; 24, Богава: 25, Брестово; 26, В. Поповић; 27, Медвеђа; 28, Трућеваи: 29, Рајканац; 30, Грабовица; 31, Лозница; 32, Мигови: 33, Плажани.

17 Јануара 1891 год.
Београд

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ:

Ј. Ђ. Авакумовић, Жов. С. Величковић, Жив. Живановић, Сава Величковић, Тома Јовановић.

ПРЕДЛОГ

Народној Скупштини

Потписати имајући на уму — у виду — финансијске неприлике у којима се наш народ, сељачки, варошки, занатлијски, па и цела наша отаџбина находи, част ми је предложити Народној Скупштини, да изволи донети закон и то:

1) Да се замени 95 члан у изборном закону Скупштинском који ће да гласи овако:

Члан 95. „Сваки народни посланик добива из државне благајне дневницу од шест динара.“

2) Да се свима у опште чиновницима који имају већу плату од 5 хиљада динара годишње, сведе иста на 5000 динара годишње. Онима пак чиновницима који су до сада имали плате од 2000—5000 динара, да се плата смањи са 25%.

3) Пенсија чиновничка да не може бити већа од 2500 динара годишње: и

4) Број чиновника и званичника да се не сме ни у коме случају повишавати, и буџет прекорачити, и најзад никакве дијурне, нигде да се не узимају.

5) Да се овласте г. министри надлежни да могу пензионаре чиновнике, по 30 дана у години употребити на вршење државних послова без икакве друге плате, сем пенсије одредивши им посао, који имају за то време свршити.

20 Јануара 1891 год.
Београд.

Илија Ж. Мојић
народни посланик.

Народној Скупштини

Пред Народном Скупштином налази се молба сељана села бившег деспотовачког у округу моравском, којом моле да се стари деспотовачки срез поврати. Али одбор за молбе и жалбе решио је: да се преко ове молбе пређе на дневни ред, из оправданих, законских разлога што само Влада и народни посланици могу предлагати законске измене.

Као народни посланик из тога краја уверан сам, а и многим другим посланицима биће познато, да је молба ових села заиста оправдана, те да би јој требало дати задовољења и садањи ресавски срез поделити на: ресавски коме је среска кућа у Свилајнцу и деспотовачки, коме среска кућа треба да буде у Деспотовцу.

Разлози за образовање среза деспотовачког ови су:

1 Што срез ресавски спада међу највеће у Србији и по броју душа и по простору;

2 Што је још 1871 године био подељен овако, како се сада тражи, за коју поделу, свакојако, било је јаких разлога, који доцније нису могли отпасти;

3 Што је среска кућа у Свилајнцу, дакле на крају среза, те има села, која су удаљена по 7—8 часова од среске канцеларије.

Једини разлог за укидање овога среза, био је: „штедња". Али и тај једини разлог отпада, кад се узме у рачун: да је број чиновника за срез ресавски повећан, и да народ много више мора да троши и дангуби, путујући по 7—8 часова до среске канцеларије. С тога ми је част поднети Народној Скупштини на решење следећи

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА

О изменама и допунама у закону о административној подели Краљевине Србије.

У члану 2 одељку VI после тачке 5 да се дода „6 Деспотовачки (Деспотовац)"

У чл. 3. одељку VI тачка 4 да гласи: „4 Ресавски срез (Свилајнац)".

1, Свилајнац; 2, Витешево; 3, Дубница; 4. Ђуринац; 5, Прњатинац; 6, Бобово; 7, Седлари; 8, Рочевац; 9, Купиновац; 10, Суботица; 11, Роанда; 12, Медвеђа; 13, М. Поповић; 14, Дубока; 15, Вукинац: 16, Гладна; 17, Мачевац; 18, Војска; 19, Јасеново; 20, Тропоње; 21, Врлан; 22, Бресје; 23, Грабовац; 24, Дубље; 25, Луковица; 26, Црквенац; 27, Гложани; 28, Радошин".

После тачке 5 да се дода нова тачка: „6 деспотовачки срез (Деспотовац)".

„1, Брестово; 2, Вел. Поповић; 3, Богава; 4, Балајнац; 5, Трућевац; 6, Дажмирово; 7, Глоговац; 8, Исаково; 9, Вирине; 10, Витанци; 11, Деспотовац; 12, Бељајка; 13, Жидиље; 14, Језеро; 15, Кованица; 16, Пањевац; 17, Поповњак; 18, Ресавица; 19, Стењевац; 20, Јеловац; 21, Липовица; 22, Сладаја; 23, Стрмостен; 24, Двориште; 25, Буковац; 26, Ломница; 27, Милива; 28, Плажани; 29, Грабовица".

19 Јануара 1891 год.
у Београду.

Предлагачи:

Никола С. Протић, Живан Радосављевић, Урош Вукићевић, Младен Марковић, Стеван Ристић. Дим. Катић.

Потпредседник — Ови предлози упућују се надлежном одбору.

Изволте чути једну молбу за одсуство.

Секретар Љ. П. Ћирић чита:

Народној Скупштини

Молим Скупштину да ми одобри *пет дана одсуства*, јер ми је преко потребно и то од 25 ов. мес. па до 30 истог месеца.

21. Јануара 1891 год.
Београд.

Народни посланик
Тодор Радовановић

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражено одсуство? (Одобравање).

Мил. Поповић — Прошле године у месецу Децембру поднета су два предлога скупштини о уређењу свештеничког стања. Како сам извештен ти су предлози упућени Држ. Савету на мишљење и не знам да ли су се отуд вратили. С тога молим председништво да ме извести, да ли су ти предлози враћени из Држ. Савета и ако су, кад ће се ставити на дневни ред, јер правда захтева да се то једном доведе у ред.

Потпредседник — Сви предлози, како посланички тако и владини, иду прописним путем и кад ма који предлог председништву дође, онда председништво чини како му закон прописује, и тај предлог кад дође председништво ће га ставити на дневни ред.

Сад прелазимо на дневни ред. На дневном је реду продужење претреса закона о трговачком музеју. Молим г. известиоца да заузме своје место.

Известилац Л. Лазаревић чита чл. 5.

Милан Поповић — У јучерашој седници у предлогу г. Симе Костића чл. 4 са свим је измењен, а како овај члан 5 стоји с њим у вези то ја мислим да би га требало вратити одбору да га он стилизује.

Известилац Л. Лазаревић. — Ја не мислим тако као г. Милан, да овај члан треба вратити одбору и ако он у истини стоји у вези с чл. 4, па баш с тога са свим је природно да овај чл. 5 отпадне, јер је све у чл. 4 казато.

Потпредседник — По себи се разуме да члан 5 треба да отпадне и онда о њему не може бити ни решавања.

Известилац чита чл. 6.

Атанасије Вучковић — Господо, свима нама је познато добро, каква је наша данашња трговина. Сви знамо да ми прерађевине увозимо, а сировине извозимо. Разумем таква трговина, таква циркулација трговине, која се састоји у томе да се индустријске ствари у земљу увозе, а сировине из ове извозе, зна се чему води сваки народ и бесушње кад се овакав рад дуже продужи код ког народа мора упропастити, такав народ, и то из врло простог разлога. Позитивно се зна да се извозом индустријских ствари из каке управе зарађује много од стране ове, а међу тим, кад се само сировине из каке земље извозе, чини се грдна штета богатству земље: управо ономе, што чини земљу плодну. Историјом је доказано, да су многе државе зато, што су се непрестано занимало извожењем сировине, а нису их прерађивали у својој земљи, направиле своју земљу бесплодном тако, да нису били у стању, да се од своје рођене земље изране, остали су без леба, и били принуђени да се селе и напусте своје огњиште,

Разуме се, да на економско стање народа не утиче само трговина, но утичу још и многи други фактори, које не треба одбити из вида, као што су друштвена уређења, народне слободе, политички односи народа к народу, политична јачина једног народа и т. д. Све то, кад се поправи као што треба, може се очекивати, да се и економско стање народа обезбеди Али судбина је хтела, те смо ми принуђени, да тражимо извора новчаних у овакој меркантивној системи одиста штетној. Пре свега новац је потребан и без њега не би се могле државе одржати. Већ кад је тако и кад то мора да буде и ако је у основи противно здравим научним мислима, онда ја не знам, како је могао овај члак овако да гласи, да решава одбор и не знам још директор о томе, кад неко донесе своју мустру за продају. Ја сматрам, да је музеј један посредник купцу у неку руку пијаца за ове. Замислите, да неко дотера дрва на пијацу. По овоме предлогу, такав би требао да тражи да добије решење од општинске власти где је пијаца, да сме своја дрва продати. Кад је музеј основан за то, да буде посредник за трговину, онда је природно, да музеј мора примити сваку мустру која је за продају одређена. Мустру коју прими музеј, држи је код себе и тражи купца, ако се нађе он ће је продати, ако се не нађе ништа није ни било. С тога ја бих молио, да се овај члан поправи према потреби и да није нужно никако одобравање и решавање о мустрама, него да сваку мустру мора директор примити, завести је и тражити

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

купца за њу, и ако га нађе он ће продати, а ако не нађе свршен посао. Разуме се, да је врло оправдано, да оцењивачки одбор решава о сталним мустрама за музеј, али о мустрама за трговину које се буду шиљале музеју, ја држим, да треба да буде тако усвојено, да је директор дужан да прими сваку мустру, и да јој тражи купца. Ако г. г. посланици налазе, да се треба да поправи овај члан као што ја предлажем, ја бих молио, да ме потпомогну. (Не потпомажу га).

Димитрије Ћирковић — Овде у члану 6 стоји: да ће оцењивачки одбор, а у договору са директором музеја решавати за повремену збирку, а о предметима који се за продају пошљу музеју решаваће сам директор.

Што се тиче предмета индустријских, ја не знам каквих индустријских предмета имамо, да их он оцењује и прима. Ми слободно можемо рећи, да индустријских предмета немамо; а ако се ово односи на наше сировине, онда ту никаквог оцењивања не може ни бити.

Што се тиче овога одбора оцењивачкога, и ако се замишља, да ће он учинити што год трговини, ја држим, да од тога неће ништа бити. Ни један странац, који буде тражио наше производе, неће се обраћати музеју. Сваки трговац, који тражи наше производе, тражиће нашег трговца, који има тај производ, а неће ићи у музеј, да гледа мустре. Шта је мени хасне од мустре, кад нема производа у оној количини која се тражи. Но баш и да има производа по некој мустри шта је одбор дужан да ради. Он ће писати томе трговцу да има производа и онда опет није обавезан музеј да прода, него онај трговац, који тај производ има. Једно може остати, да тај одбор прикупи све мустре наших ћилима кецеља и т. д.; али да један трговац тражи, да по тим мустрама купује; од тога неће бити ништа. Ја знам, шта је било на париској изложби: један тражи да купи ћилим, комесар му одговара; ако скинем овај са дувара, онда немам више, јер у магацину их нема више израђених и тако га није могао продати док изложба није свршена. Тако ће бити и овде код нашег музеја. Онај што тражи да купи, неће моћи добити да купи довољну количину према мустрама у музеју, а с друге стране опет музеј и ако има производа по мустри не може узети на себе да га прода. Један трговац, који тражи 10 вагона жита неће ићи у музеј него ће тражити Крсмановића и друге велике трговце. Тако исто радиће и страни шљиварски трговци, а тако стоји и за све остале наше сировине. Што се тиче индустрије, као што рекох, ми можемо рећи: да је и немамо; јер немамо никакових фабрика и продуката њихових, и да ради тога доводимо странце да их виде. Овај музеј могао би постојати, као агенција у Солуну, па тако да постоји и у другим европским варошима, и да управник те агенције буде дужан да трчи, тражи и нуди наше сировине по мустрама, које му се пошљу, на после опет да га упути на Петра, Павла и др. трговца, који тај производ има у а не на музеј.

Ја мислим да се овај члан, као излишан, може изостабити,

Министар народне привреде К. Таушановић — Г, Ћирковић, чини ми се да није довољно схватио важност овог пројекта. — Кад би музеј радио онако као што он мисли, онда би морало тако и бити. Заиста, ако би се у музеј скупљале и доносиле само тканине, онда музеј не би био прави музеј, јер таквих продуката неће ни бити много за продају. Мустре таквих продуката скупљаће се ради подизања наше домаће индустрије. У музеју ће прикупити збирке свију наших производа и тканина, у тој цељи, да може сваки индустријалац наћи мустру за свој рад. А други одељак овога музеја, то је одељак искључно посреднички, комисиони, онако исто као што је наша агенција у Солуну. Г. Ћирковић зна, колико је учинила користи нашој трговини та агенција, и колико је у изгледу, да ће још учинити. Дакле овај одељак биће оно, што су наше агенције на страни.

Помоћу солунске агенције ми можемо сада наше н. пр. жито протурати на хамбуршкој и марсељској пијаци. Али да би могли да образујемо нашу трговину тако: да свака наша агенција — у Солуну, Хамбургу, Марсељу, Ђенови итд. може свакога дана бити спремна да зна какве робе има код нас и колико робе има, то је потребно, да се овај музеј установи. Овај музеј од кад се установи стајаће са свима трговачким радњама у Србији у вези, знаће цену свима производима. Дакле, све фирме и прозводи биће покупљени у музеуму и свакој ће се ствари знати цена на пијацама и према томе, сваки ће се трговац моћи оријентисати. Ахо хоће што год да извози, он ће преко овог одељка, а овај преко солунске агенције или других пијаца имати цене производа. То је у главноме задатак овога одбора, међу тим, одбор ће оценити оно што је за вештачке ствари, а остало ће сам директор да прегледа.

Милија Миловановић — У главноме када се гради један закон, треба да послужи цељи на коју је намењен. Музеум трговачки не концентрише нашу трговину, он концентрише поједине делове те трговине. Да једна трговина добије полета на страни, да добије купаца на страни, треба пре свега створити услова таквих, да купац може да купи производе како у квалитету, тако и у квантитету. Међутим овим законом не може се то постићи. Овим музејом неће се постићи цељ, која се жели постићи, тим пре што наша трговина, на коју се имамо обазрети, не може да се задовољи. Наши привредни производи треба да буду концентрисани тако, да се купац може задовољити са куповином. Ја ћу да наведем један случај који је мени пасирао. Једном приликом ја сам имао прилике да препоручим вино једној страној кући винарској. После годину дана, кад је дошао купац код мене, донесене су многе пробе, али није ни једна са другом једнака, јер нису концентрисане. И ако је квалитет био задовољавајући, купац није могао да се задовољи само с тога, што није имао да купи у довољној мери ону робу, која је била изложена. Пре свега закон овај треба донети такав да се може увећати извозна трговина увелико. Међутим по овом закону, као што је рекао г. Ћирковић, купац који жели да купи наше производе он ће прво код Крсмановића и других трговаца, који имају у својим магазама жита.

Ово посредништво имало би неколико својих оправданих разлога, али је незгода у томе да дође у државне руке и да с тим чиновници рукују, који немају ни појма о економији. Овај закон треба створити тако да одговара народним потребама да се створе што већи услови за извесну трговину. Узмимо на пример наше суве шљиве. Оне су биле извикане. Зашто? Зато, што нису пречишћене, што нису долазиле редом у магазе на да се ту концентришу. Зашто наша вина на пр. немају пронађе. Зато, што су на хиљаду делова подељена, немају ни једнаке сорте. Вина има много али није конпентрисано, с тога треба сортирати лоше и боље вино, те да странац кад дође има сорте. Дакле закон би требало у томе духу поднети. Ја сам противан једном таком закону, јер не увиђам да ће од њега бити користи.

Димитрије Ћирковић — Г. министар напомену мало пре и каза како ће бити појединих трговаца који требају поједине производе и који ће се обраћати нашим музејима. Ко зна наше трговине, господо моја, тај ће одмах на први поглед казати, да од тога апсолутно ништа не може бити. Наши чиновници да обављају трговину — то се не да ни замислити. Трговцу, који тргује, дође депеша у 12 сати ноћу и он одмах на њу одговара, а шта ће бити код наших чиновника, — он ће доћи сутра у канцеларију у 9 сати и тек ће тада да предузме што год о томе. Међу тим у трговини одлагања не сме бити. Ту не може да буде трговине нити ће који трговац тако да чека. Ми смо мало пре навели, да би се могло са појединим агенцијама удружити и ступити у везу са појединим варошима и фирмама и за то би имало разлога. Међу тим овакав један музеј, то је само једна замисао неостварљива а може бити да је лепа.

Мијаило Веселиновић — Господо, ја као трговац сматрам за дужност да проговорим неколико речи о овој ствари. Мисао г. министра је врло лепа, који је хтео да овим предлогом створи музеј, а у исто време тиме и као какав посреднички завод за продају наших сировина, али по мом мишљењу

WWW.UNILIB.RS

сасвим је неостварљива. Као што је мало пре г. Кирковић казао, лепо је у теорији начела трговине исказати, али у практици трговина се не може лако вршити.

Ја знам прошле године кад је била винарска изложба у Нишу, како је свршена, па тако ће бити и са тим музејом. Сећам се да су винарски трговци полетели у Ниш и понели разне пробе вина, мислећи да ће ту доћи странци и да ће закључити погодбу. Али шта смо видели? Видели смо то, да су служитељи и оцењивачки одбор сутра дан оне флаше све уз мезетисање чевапчића испразнили. Мени се чини да ће и са овим бити тако. У том музејуму рецимо биће разне пробе жита изложене, и тако исто служитељи ће овога завода па можда и сам директор, све ове изложене пробе жита употребити на израну својих пилића и кокоши.

Дакле од свега тога неће ништа бити корисно по трговину. Трговина не може по неком шаблону по извесном пропису да се ради. У кореспонденцији трговачкој не можете наћи ни два писма једнака, свако се писмо разликује од другога, док по канцеларијама може један практикант да узме по закону или распису и он преписе неколико истих ствари. То се прати целе године, док у трговини не може да буде тако.

Онај директор који буде у томе случају као комисионар треба да је на сваком минуту готов, да на сваку депешу била она из унутрашњости наше земље или од каквог странца, одма одговори, јер трговина зависи од једнога момента, од кога може неко видети да ли ће према одређеној цени на свој еспап добити или изгубити. Директор као чиновник долази у 8 сати а излази у 12 сати из канцеларије, он не може ни свакога, који је дошао да прими а камо ли још да одговори и на депеше и тако онај, који је на њега упутио депешу чекаће дуго на одговор исте и тиме се може грдно оштетити.

С тога мислим да је просто овај предлог неостварљив, јер узмимо само овај случај, да овај трговац чекајући на одговор држи еспап у магази, те тиме може више да изгуби, но што ће добити од тога музеја.

За то, по члану овоме 6-ом тај одбор, који би знао да оцењује те мустре, које прими у томе музеју, то би се у неколико могло примити, али ово што се каже у овоме члану, да ће директор сам решавати о продаји тога еспапа, то је врло не умесно Кад ту сам један човек ради и управља као директор, може бити зловнотреба, нарочито кад он има да решава о једном еспапу, који може коштати 10-2000 дин. а нарочито још кад о томе решава човек, који те трговачке ствари не разуме, па је за то врло опасно и неће имати никакве гарантије, и за то од тога посла неће бити ништа.

Панта Срећковић — У целом овом пројекту има два посла, који су помешани, то је музеј и посреднички завод. Или је дакле музеј или је комисионарство. Од тога двога изберите шта хоћете. Ако је музеј у коме се прибирају разне мустре, ја држим да то држава може да уреди. Ако је комисионарство то држава не може и не треба да ради, и она треба од тога да се одрекне, јер како то изгледа да министар народне привреде продаје извесан еспап преко чиновника. Нека он ради свој посао, а ово нека ради трговкц који тргује. За то дакле, ја нисам за овај пројект и молио би Скупштину и министра да ми ово баталимо. (Смех).

Него знате шта је потребно, у место свега овога, да буде да ми који смо у финансијском одбору, који се бринемо да сваки динар уштедимо где можемо, те да што уштедимо, — пристанемо на то, да се одреди министру једна сума за ова 2—3 члана за музеј, која ће се сума дати трговачком одбору или комори, те да ова све ово изврши. Мени се чини да би ово било најмудрије да министар узме цео пројект натраг, а ово, што се њиме хоће да изврши, трговачки одбор или трговачка комора, јер они знају тај посао да раде а шта ће овде чиновник, који нема пара да купи ни 5 ока, а камо ли 1000 и више. Најгора је ствар код нас као што рече поштовани Милија да ми немамо једнаке робе немамо ни 10.000 ока пшенице једнаке, а тако исто и вина, јер мећу свашта у њега да га направи да је вино, а није вино. Ту лаж у трговини треба казнити, те да кад купите млеко, да је млеко, а тако исто кад купите вино, да је вино а не отпуга. То је дакле моје мишљење и молио бих г. министра да овај предлог прими натраг и молим довољан број посланика да ме потпомогну. (Потпомажу).

Живан Радосављевић — Господо ја нисам мислио да говорим о овоме пројекту, али изазван говором г. Тасе Вучковића и Кирковића, односно производње индустрија и благостања нашега народа, сматрам за дужност да и ја неколико речи о томе проговорим.

Прерађивачка сировина подизање заната и индустрије код нас у Србији треба отпочети, на оним артиклама, које су нашем народу најнужнији т. ј. ону сировину производити која маси народној потребна и за коју мора бити изложен свагда трошити се а за друге не.

Подижући нашу индустрију морамо имати на уму свагда то, да нашу сировину или боље рећи нашу производњу прерађујемо у нашој сопственој и рођеној земљи, а да је никако не извозимо на страну.

И само на такав начин можемо одбити поплаву страног прерађеног еспапа, а нас и нашу економску самостлност осигурати.

Дакле израђујући оне производе, које троши маса народа у великој количини, таквим установама и занатима осигуран је свагда опстанак.

Ми на првом месту морамо имати у виду материјално благостање нашега народа и његовог економног развијања да он све материјалне потребе има да довољно подмири са свим природним и прерађеним производима.

Моје је мишљење, што сваки лако може видети, да је нашем трговачком и занатлијском сталежу данас у Србији, опстанак немогућ.

Странац је извукао све, народ је остао го, и нема зашта више да купује стране еспапе, пошто су му данас најпречи, опанци гуњче со и т. д. Са пропашћу народа морају и трговци пропасти то је насигурно, њихов једини спас, да народ одпочне своје производе у земљи прерађивати, па да се ману више довожења крпа и туђих чивутских еспапа у нашој земљи. Довозити и даље страног прерађеног еспапа преко трговаца, у нашој земљи, значи брао копати гроб, у коме ће они сами себе сарапити.

Дакле господо, као посланик и као произвођач индустрије народа у срезу беличком, налазим да Скупштина у споразуму с надлежнима обрати нарочиту пажњу на ову околност, која је преко потребна, за опстанак нашега народа; како би могао снажно корачати напред, те да посигнемо оно, за чим наш народ и држава највише тежи.

Другога лека, господо, нема, па нека мисли и говори ко шта хоће.

И само на такав начин може се помоћи народу и у опште нама свима.

Известилац Л. Лазаревић — Само ћу да свратим пажњу на ово. Јуче је вођена дебата о овом предлогу у начелу, у начелу је говорио само г. Атанасије Вучковић и овај је пројект примљен. Данас пак већина говорника говоре о овом предлогу у начелу, а но самом овом члану, који је на реду. Ако хоћете на то де се вратимо, па да збришемо све оно што смо јуче решили, онда је друга ствар, но ја вас молим да говорите о чл. 6 овога пројекта, да ли да се измени или не. То сам имао само да кажем а после ћу о самом овом члану да говорим.

Стојан Станковић — Теже ми је сад говорити, пошто је известилац казао оно што сам ја мислио да говорим. Изгледа, као да је сад говор у начелу о овом пројекту а не о чл. 6. Јуче је говорено у начелу, а као што видим да су данашњи говорници према расположењу њиховом, противни у начелу овом предлогу. Кад је тако, ја мислим, да овај пројект са чл. 6 вратимо у одбор, па нека се споразуму о томе са г. министром народне привреде, и нађу начин како ће бити нај-

боље да се ова ствар уреди. Ја вас молим да тако урадимо. (Чује се: прима се).

Радоје Костић — Ова два предговорника говорили су, али су се удалили те не говоре о чл. 6. Ја не би имао шта да кажем о чл. 6 али неби дозволио да сам директор тога музеја продаје те предмете, који се у њему налазе, јер ту има врло важних предмета као кожа и друге сировине. Дакле не треба дозволити да он сам продаје, него ти предмети треба да се налазе у музеју као збирка.

Што се тиче тога, да овај пројект вратимо у одбор, ја мислим да то не треба да чинимо, јер је он врло јасан.

Милија Миловановић — Ја жалим што се је извршена дебата око чл. 6 жалим што нисам био јуче у седници да о овом предмету говорим у начелу и о закону у опште.

Имам са. да кажем само то, да овим законом нећемо постићи оно, на шта је он намењен; овим законом ствара се читав ред чиновништва а ми треба да се старамо да више не стварамо непроизводну класу људи. Ја мислим, да би било далеко корисније да донесемо један закон, да се на баловима сале не китe декорацијама, јер да би добили 1000 динара на какву хуманитарну цел кићењем салона, нас и наших жена туђом луксузном прерадом дали смо странцима и 20.000 дин. Дакле, ако хоћемо економски да подижемо народ ми морамо да донесемо један такав закон.

С тога, и ако јуче нисам говорио против овога закон. предлога, опет сад тражим да се овај законски пројект врати у одбор. Има смисла постављати трговачке агенте по другим местима као нпр. у Солуну, Пешти итд. ови елементи ће извештавати трговачка друштва о ниjачној цени наших производа. Али овако стварати непотребно чиновништво и неке оцењивачке одборе, који ће вући до 1000 динара плате, тиме се неће ништа постићи. За то сам ја у начелу против овога пројекта и тражим да се овај закон врати у одбор.

Тома Бојичић — Молим вас, господо, кад је овај пројект примљен јуче у начелу нико више није говорио сем једног г. Атанасија Вичковића и он је у начелу примљен и сад је говор о појединостима. Међутим ја сада видим да се о овоме пројекту води дебата у начелу, а то је противно пословнику.

Кад је овај пројект примљен у начелу и настао претрес у појединостима, онда се не може тражити да се цео овај пројект одбаци. Ја сам и јуче говорио о њему, као што сад говори Милија и знам, да је сада говор о чл. 6 но није сва ова тежина овога пројекта код чл. 6, јер има доцније још веће тешкоће код члана 15, 16 и 17 па је тим теже да се овај пројект прими.

Што се тиче наше производње, кад дођемо на то, онда ће ту бити мало озбиљнијег говора, а овај је члан врло мршав.

Господо, ко зна шта је трговина наша данас у земљи, тај ће знати да је наша трговина такве природе, да је променљава у сату и дану. Цене њене мењају се сваког дана и сата. Трговац је наш као стражар, јер он кад купи неколико вагона робе мора добро да отвори очи, иначе је пропао. За то нема места задржавати се овде; ако хоћемо да говоримо треба да говоримо даље код других чланова, где се говори о нашој роби. То сам имао да кажем.

Министар просвете Андра Николић — У одсуству министра Народне Привреде устајем да потпомогнем тражњу, да се овај члан врати у одбор, и мислим да се, према чл. 72 пословника, тако треба сад и да уради. Ако би се нашло да враћањем у одбор само чл. 6 не би ствари било поможено, с тога што би можда господа, која се показују склона да сад говоре у начелу, те наставила и даље, онда мислим да би Скупштина требала тако исто да уради и са осталим члановима, те да би се одбору нашло тако сматрање, које би задовољило гледиште, што се у Скупштини изнело.

А збиља мора се узети да члан 6 има специјалну одредбу, и да код њега није било повода покретати говор о умесности трговачког музеја; у опште њу кад је Скупштина већ то учинила мислим да би за бољи рад у скупштинском претресу најудесније било, да се изнова у одбору цела ствар испита, и да се види да ли Скупштини смета само одредба чл. 6 или и друге. Молим, господо, да на основу чл. 72 пословника, који допушта да један од министра може тражити да се предмет врати у одбор, изволите допустити да се то и са овим учини. (Одобравање).

Известилац — Већ због тога што г. министар на основу пословника тражи, да се овај члан врати у одбор. не могу имати ништа противу тога; али кад се он враћа, онда се враћа цео пројект, ма да ја мислим, да у одбору ништа ново не можемо измислити.

Потпредседник Пошто г. министар пре свега тражи да се чл. 6 врати у одбор, онда Скупштина о томе не може решавати. То по себи мора да буде? (Бива).

Д. Ћирковић — Молим вас г. Катићу само за једну реч, да учиним једну напомену г. известиоцу.

Потпредседник — О томе не може бити говора. Изволте чути чл. 7. (Чује се: цео је закон враћен у одбор — није — јесте — жагор).

Је ли вољна Скупштина да се цео закон врати у одбор? (Јесте), — Дајем ¼ сата одмора.

После одмора.

Потпредседник — Продужује се дневни ред. На дневноме реду је први претрес закона о штампи. Изволте чути г. известиоца.

Известилац Љ. П. Ћирић чита: (види прилог 3 „Нар. Скупшт.“)

Сима Костић чита: (прил. 4) саветско мишљење затим

Известилац Љ. П. Ћирић чита: извештај одборске већине (прилог 8).

Драгиша Станојевић чита: Извештај мањине. (Прилог 8).

Потпредседник — Једно што би требало да одбори отпочну да раде после подне мало раније, да би спремили рад за Скупштину, а друго што има довољан број посланика јављених за реч — председништво налази, да је време закључити данашњу седницу и заказати другу за сутра у 9 сати пре подне са дневним редом: закон о штампи. Усваја ли то Скупштина? (Усваја).

Данашњу седницу закључујем а заказујем другу за сутра у 9 и по часова пре подне.

Молим одборе да тачно у 3 сата по подне отпочну да раде.

Састанак је закључен у подне.

---

43 САСТАНАК

22 јануара 1891 год. у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПОТПРЕДСЕДНИК

Димитрије Катић

СЕКРЕТАР

Ранко Петровић

Почетак у 10 сати пре подне.

Присутна су г. г. министри: Председник министарства, министар просвете и црквених послова, правде и унутр. дела.

Потпредседник — Отварам 43 редовни састанак. Изволте чути протокол 42 састанка.

Секретар В. Младеновић прочита протокол тога састанка.

Потпредседник — Има ли ко шта да примети на састав протокола?

www.arhiv.rs УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Мих. Поповић — Ја јуче нисам био кад је била прозивка и ја немам ништа противу тога, што су ушла у записник имена оних посланика, који нису били на прозивци. Али кад се нашло за добро да се спомену имена свију оних који су доцније дошли, мислим да је право да се и моје име спомене, јер сам и ја доцније дошао и био на седници. Ја не видим да је у накнадном списку и моје име споменуто.

Секретар Вит. Младеновић — Ви сте требали само да се јавите да сте дошли и ваше би име било споменуто. Молим вас, то ће се одмах исправити.

Тома Јовановић — Молим председништво да ми одговори: зашто г. министар финанције не одговара на моју интерпелацију, кад има близу два месеца, како сам ту интерпелацију поднео. У пословнику стоји: да је министар дужан за 5 дана да каже, кад ће одговорити на интерпелацију.

Потпредседник — Молим вас г. посланиче, пре но што пређемо на дневни ред, ви ћете добити реч да о томе говорите. Прима ли Скупштина прочитани протокол? (Прима).

Изволте чути молбе и жалбе које су Скупштини дошле.

Секретар Р. Петровић чита:

Сава Витас, пешадиски поручник, Љубомир Рамадановић из Крагујевца, Ђорђе Радуловић царинар на Јавору, — моле да им се извесне године службе урачунају у указне.

Ристо Василић учитељ из Нанучана у ср. поцерском, окр. подринском, моли да му се повишица рачуна према уваженим годинама учитељства.

Рачунополагачи из Адрана у ср. жичком окр. рудничком моле, да се од њих не наплаћује дијурна за комисије прегледаче.

Јован Миленковић из Жане у ср. заглавском окр. тимочком моли, да се од њега као рачунополагача општинског не наплаћује дијурна за комисију.

Живојин Првуловић учитељ из Доњег Милановца моли, да му се плата рачуна по новом закону о учитељским платама од оног дана, од кад на то има права.

Димитрије Тошић из Ниша жали се против шефа железничке станице нишке.

Сељани из Горачића у ср. драгачевском окр. рудничком, моле, да сваки плаћа порез у својој општини, па макар имања имао и у другим општинама.

Иван Теодосић из Козличића у ср. подгорском, округу ваљевском, жали се против министра унутраш. дела, што никакво решење није донео по једној његовој жалби.

Потпредседник — Све ове молбе и жалбе упућује се одбору за молбе и жалбе.

Изволте чути молбе посланичке за одсуство.

Секретар Ранк. Петровић чита:

Народној Скупштини

Због слабости у породици, молим Народну Скупштину да ми да месец дана одсуства. Одсуство да ми се рачуна од 24-ог овог месеца.

22 јануара 1891 год.
у Београду.

Таса Вукосављевић,
нар. посланик.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражено одсуство? (Одобрава).

Секретар Ранк. Петровић чита:

Народној Скупштини.

Због болести у фамилији изненадно сам морао доћи овамо без да сам затражио одсуство Молим Народну Скупштину за осмодневно одсуство рачунајући од 16 тек. месеца.

18 јануара 1891 год.
Јагодина.

Таса Ђикић,
посланик за варош Јагодину.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражено одсуство? (Одобрава).

Част ми је известити Народно Представништво да је указом Намесништва Његовог Величанства краља, постављен за министра унутрашњих дела госп. Светозар Милосављевић.

Тома Јовановић — Ја сам имао то да питам: зашто г. министар финанције не одговара на моју интерпелацију коју сам поднео пре 55 дана. По пословнику стоји да је министар дужан да да реч, кад ће да одговори на интерпелацију. У исто време молим да г. министар одговори на моју интерпелацију односно Фатиме.

Потпредседник — На питање г. Томе Јовановића имам да одговорим, да су сви министри дали реч, да ће на интерпелације одговорити онога дана, који Скупштина буде одредила. Према томе на Скупштини је да реши, хоће ли се сутра или преко сутра ставити те интерпелације на дневни ред. Ако је воља Скупштина, да их ставимо сутра на дневни ред.

Мин. унутр. дела Св. Милосављевић — Молим господу посланике, да имају на уму да се то решење не односи и на мене. Мени треба бар неколико дана да их проучим. Ја на те интерпелације могу одговорити после 10 дана. (Скупштина одобрава).

Ст. Рибарац — Онда нека Скупштина утврди тај један дан да рецимо после 10 дана министри одговоре на све интерпелације које су до сад поднесене Скупштини.

Потпредседник — Председништво налази да у једној седници није могуће одговорити на све интерпелације а да је најбоље да се стави на дневни ред, по једна коју Скупштина одреди. Ако Скупштина налази за нужно, можемо ставити сутра на дневни ред да одговоре г. министар правде и г. министар грађевине, на интерпелације које имају по њиховој струци. Усваја ли Скупштина? (Усваја).

Сад прелазимо на дневни ред. На дневном реду је претрес „закона о штампи“. Молим госп. известиоца да заузме своје место.

Министар Унутар. дела — Господо, као што вам је познато ја сам управо јутрос дошао на своје место и не би ни било могуће, да одмах узмем учешћа у дебати о закону о штампи, с тога што ни сам имао кад, да проучим тај предлог законски. На први мах видео сам, да је првобитни пројект толико измењен да је од стране одбора изашао нов пројект; а видео сам и то, да се и одбор сам поделио и да има предлог законски одборске већине и одобрење мањине, Према томе има и предлог владин и предлог одборске већине и мањине и за то молим Скупштину да предлог закона о штампи упути одбору да се је са одбором споразумем, па после може одмах доћи на дневни ред.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина да се предлог закона о штампи врати поново одбору, да се г. министар споразуме са одбором и донесе одлуку своју? (Усваја).

Изволите чути предлог закона за измене у закону о сеоским дућанима, молим г. известиоца да заузме своје место.

Известилац Алекса Ратарац чита: (ст. 168).

Потпредседник — Изволите чути мишљење државног савета.

Известилац чита: (ст. 168).

Потпредседник — Изволита чути извештај одборски.

Известилац чита:

ИЗВЕШТАЈ ОДВОРА

ЗА ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ

ЗАКОНА О СЕОСКИМ ДУЋАНИМА

Одбор, коме је пало у део, да проучи и процени предложене измене и допуне у закону о сеоским дућанима свршио је свој рад.

1. Предложене измене и допуне примио је у начелу.

2. У појединостима одбацио члан 4 под а, б и в. (Одвојено мишљење).

WWW.UNILIB.RS
УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

3. Код члана 5 у петом реду, да се замени овако: од 500 динара, а већа може бити, но колико може бити решава општински одбор за општине, а црквени за цркве и манастире. (Одвојено мишљење).

4. Измене члана 7. одбачене (Одвојено мишљење).

5. Члан 8. примљен је.

На све ове измене и допуне, сем последње, г. министар народне привреде није пристао.

Одбору је част предложити Народној Скупштини, да предложене измене и допуне изволи усвојити.

На завршетку, одбор има част да предложи Народној Скупштини, да она препоручи г. министру народне привреде, да се строго придржава закона о сеоским дућанима од 25. Октобра 1870. г. са овим изменама и допунама, и да укине све сеоске дућане, који су противно законским прописима подигнути.

Председник
Арса М, Дреновац.

Известилац
Ал. Ратарац.

Чланови
Др. Ст. Вукчевић, Ст. Виденовић, Мата Радојковић, Трив. Милојевић.

Одвојено мишљење

Имајући у виду многе штетне последице од оваквих дућана, какви данас постоје по селима, потписати одвојили смо мишљење и примили смо предложене измене и допуне са мишљењем Државног Савета.

Арса М. Дреновац. Д-р Ст. Вукчевић.

Потпредседник — Извештај одборски штампаће се и кад добијете штампан извештај, онда ће Скупштина одлучити кад ће се ставити на дневни ред.

Изволите чути извештај одбора за преглед и оцену посланичких предлога.

Известилац Добра Ружић чита:

ИЗВЕШТАЈ ОДБОРА
ЗА ПРЕГЛЕД ПОСЛАНИЧКИ ПРЕДОГА.

I

Предлог Сретена М. Гогића *о изменама и допунама у грађанском поступку тач. 4 § 471*, одбор је расмотрио и нашао, да се не може о њему решавати у Скупштини, јер мисли да нема места, да се та законска заштита распростре и на оне, који нису испунили одредбе §§ 5 и 6 трговачког закона, јер је довољно, што је рукоделцу осигуран његов најнужнији алат.

II

Предлог Сретена М. Гогића: *да с[е] ачанска нижа гимназија подигне на ступањ више гимназије;* Предлог Јанче Јовановића *о подигнућу V и VI разреда гимнази[је] уВрању;* предлог Лазе Лазаревића *о подигнућу лесковачке ниже гимназије на ступањ гимназије*, одбор је мишљења, да овим предлозима нема места, да се о њима решава у Скупштини, јер се гимназије не установљавају законодавним решењем, но министарским, и што њихово подизање на већи ступањ стоји у вези с буџетом.

III

Предлог Милоша Богдановића: *о изменама закона о правозаступницима*, одбор је мишљења, да се о њему не може решавати у Скупштини, пошто се тиме уводи један нов ред чиновника, који би вршили само приватне послове појединаца и што одбор мисли, да тиме не би било довољно гаранције за право појединаца.

IV

Предлог Јанче Јовановића и другова по коме би *акције приватних штедионица имале вредност као државне хартије и могле се залагати при лицитацијама*, — одбор је мишљења, да овом предлогу нема места да се решава у Скупштини. Одбор налази да Скупштина не може давати вредност папирима приватних друштва, сем тога тај исти предлог одбачен је једном 14. Децембра, те му и с тога нема места у Скупштини.

V

Предлог Димитрија Катића и другова: *о изменама закона сувоземних јавних друмова и мостова*, — одбор је мишљења, да је предлог написан у облику у којем се доносе закони и да има места да се о предлогу решава у Скупштини из ових разлога: што се овим предлогом иде на то, да се друмови и мостови граде сталнији и вештачки, како би одговарали: трговачким, политичким, стратегијским итд. циљевима.

VI

Предлог Пере Максимовића, којим предлаже *измене у кривичном закону. о укинућу полицијског надзора над политичким кривцима, који је 17 Јула 1886 год. узакоњен;* одбор је мишљења, да о предлогу може решавати Скупштина из разлога, што се политички преступници не могу никако уврстити у једну категорију са обичним преступницима, а и написан је у форми, како то закон о пословном реду чл. 75 прописује.

VII

Предлог Томе Јовановића: *о смањењу таксе за болеснике—сељаке у врањској бањи;* пошто није написан у облику законском, одбор је мишљења, да о њему не може Скупштина решавати.

VIII

Предлог Младена Марковића и Лазара Миловановића: *о уређењу и обновљењу штедионице за сељаке среза масуричког, пољаничког и ичињског;* — одбор је мишљења, да о овом предлогу не може решавати Скупштина, јер мисли, да предмет овога предлога не може се законодавном одлуком решавати, јер је овај фонд својина приватна поменутих срезова, а није никако државна установа.

Председник
А. Васиљевић

Известилац,
Д. М. Ружић

чланови:
Новак Милошевић, Ђурђе П. Ђуровић, Др. Др. Станојевић, П. Срећковић, Милан Б. Поповић, Арса М. Дреновац. Савко Ђусић, К. А. Јуришић.

Потпредседник — Претрес о овоме извештају одбора за преглед и оцену посланичких предлога може се ставити сутра на дневни ред. Усваја ли то Скупштина? (Усваја).

Са овим је исцрпљен данашњи дневни ред. С тога данашњу седницу закључујем, а заказујем другу сутра у 9 часова пре подне.

На дневном реду биће:

Друго читање закона о изменама и допунама у закону о пословном реду у Народној Скупштини. За тим друго читање закона о изменама у закону о изборима народних посланика и извештај одбора на преглед и оцену посланичких предлога.

Молим господу из свију одбора да раде сад, а после подне у 3 часа да дођу и продуже рад.

Састанак је трајао до 10 и по часова пре подне.

WWW.UNILIB.RS

44 САСТАНАК

23 јануара 1891 год. у Београду

ПРЕДСЕДАВАО ПОТПРЕДСЕДНИК

Димитрије Катић

СЕКРЕТАР

Др. Станојло Вукчевић

Почетак у $9^1/_4$ часова пре подне.

Присутна су г. г. министри: председник министарства, просвете и црквених послова и унутрашњих дела.

Потпредседник — Отварам 44 састанак. Изволте чути протокол 43 редовног састанка.

Секретар Станојло Вукчевић прочита протокол тога састанка.

Потпредседник — Прима ли Скупштина прочитани протокол? (Прима).

Изволте чути молбе и жалбе које су Скупштини упућене.

Секретар чита:

Стевана Грабовчева из Крагујевца, учитељица у пензији Илија Радосављевић, учитељ из Зајечара, и Милован Михајловић, писар истражног судије за срез јабланички окр. врањски, моле, да им се уваже извесне године службе.

Ћирана удова поч. Лазара Беднића из Књажевца и Гарчела Тоскаш из Нове Божурње, у ср. прокупачком окр. топличком, — моле за државну помоћ.

Василије Плавшић и још четворица рачунополагача из Самаиле у ср. жичком, окр. рудничком, моле, да буду ослобођени плаћања дијурне комисији прегледачкој.

Светозар Огњановић из Куршумлије, моли, да га ослободе враћања суме, коју је примио као члан главног бирачког одбора.

Радомир Мицић из Калањевца у ср. качерском окр. рудничком моли, да му цео округ исплати земљиште, одузето при просецању друма окружног.

Стеван Радошевић из Књажевца, жали се што му није дата обећана награда за убиство хајдука.

Еснаф трговачко-болтаџиски из Пожаревца, моли Нар. Скупштину да реши, да се поново отвори стовариште соли у Пожаревцу.

Еснаф терзиски из Паланке, моли да се никоме не даје искључива повластица на производњу гајтана.

Еснаф трговачко-болтаџиски из Пожаревца моли, да се укине закон о сеоским дућанима.

Потпредседник — Све ове молбе и жалбе упућују се одбору за молбе и жалбе. Изволте чути један указ Намесника Његовог Величанства краља.

Секретар Љ. П. Ћирић чита:

У ИМЕ

ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА

АЛЕКСАНДРА I

по милости божјој и вољи народној

Краља Србије

МИ КРАЉЕВСКИ НАМЕСНИЦИ

На предлог Нашег министра народне привреде, а по саслушању Нашег министарског савета, решили смо и решавамо:

Овлашћује се Наш министар народне привреде, да Народној Скупштини, сазваној у први сазив прве периоде Скупштинске, може поднети на решење „пројект закона о уређењу привредног савета".

Наш министар народне привреде нека изврши овај указ.

15 децембра 1890 год.
Београд.

Јов. Ристић с. р.
К. С. Протић с. р.
Ј. Бели-Марковић с. р.

Министар
народне привреде
К. С. Таушановић.

Тај предлог гласи:

ПРОЈЕКТ ЗАКОНА

о

УРЕЂЕЊУ ПРИВРЕДНОГ САВЕТА

Чл. 1.

У министарству народне привреде установљава се Привредни Савет, који ће својим саветима бити на руци министру народне привреде у свима привредним питањима.

Чл. 2.

Привредни Савет даваће министру народне привреде своје мњење:

а) О свима законским пројектима, који се тичу народне привреде, пре него што се исти поднесу законодавном телу, па потицали они од стране министра народне привреде или другог којега министра.

б) О правилима и упуствима, која се односе на извршење привредних закона.

в) О свима установама (заводима), које се тичу унапређења ма које привредне гране.

г) О извештајима и предлозима трговачко-занатлијских одбора, привредних дружина, појединих државних завода и установа, или појединаца, који се подносе министру народне привреде а односе се на народну привреду.

Али Привредни Савет може и сам чинити предлоге министру народне привреде, који се тичу унапређења народне привреде у опште или посебице.

Чл. 3.

У Привредном Савету председава министар народне привреде, а у одсуству његову потпредседник кога савет бира.

Чл. 4.

Привредни Савет састоји се из 15 чланова, који се постављају краљевим указом на предлог министра народне привреде на три године из редова теоријски и практички спремних људи у привредним питањима.

Сем ових 15 чланова начелници свију одељења министарства народне привреде или њихови заступници чланови су овога Савета по самом положају свом.

Чл. 5.

Један од секретара министарства народне привреде придаје се Привредном Савету као стални секретар његов.

Чл. 6.

Редовне седнице држаће Привредни Савет сваке две недеље једаред. На првој седници, по што закон овај ступи у живот, чланови Привредног Савета изабраће себи потпредседника.

По потреби министар народне привреде може сазвати Савет и у ванредне седнице.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

Одговорни уредник **Ранко Петровић**

Штампа краљ. српске државне штампарије